

Θεία Λειτουργία (ο Χορός).**** I. Εύλογημένη ή βασιλεία τοῦ Πατρὸς.../ Ἀμήν./***
Κύριε ἐλέησον (^{12η13}). /Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε./Ἀμήν. **στίχος α΄. ...**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς**(3)**./Κύριε, ἐλέησον (²). /Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοι, Κύριε./ Ἀμήν. **Στίχ. α΄. ...Σῶσον ἡμᾶς. Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν (ἢ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ἡ...), ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα (3).** Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ο Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὦν τῆς Ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς./ Κύριε ἐλέησον (²). / Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. **Στίχ. α΄. ...Ἀπολυτίκιον / (ἐὰν εἶναι ἓνας ἱερεὺς:) ὁ α΄χορός: Δεῦτε προσκυνήσωμεν ...ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ.**

.....
ΤΑ 8 ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ.
Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος, Σωτὴρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοί, Ζωοδότα· Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἦχος β΄. Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας,τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦχος γ΄. Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ΄. Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν, πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠὐδόκησε, σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. β΄. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνημᾶ σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες, ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ’ αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος βαρύς. Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες· καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης, Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. δ΄. Εξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὖσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

.....
[25-7, 9-12, Ἦχος δ', Ταχὺ προκατάλαβε,
*Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυοφόρησας, ἀγνήν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἐνθα εὐφραينوμένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη, ἰλασμὸν ἀειμακάριστε.***ΗΧΟΣ Γ΄. ΘΕΙΑΣ ΠΙΣΤΕΩΣ.**
Γόνος γέγονας Γάνου καὶ Χώρας, μέγα καύχημα νήσου Καλύμνου, παμμακάριστε Σάββα, πατὴρ ἡμῶν· καὶ γὰρ ὁδὸν διελθὼν τῆς ἀσκήσεως, τοῦ ἀκροτάτου τέλους ἐπέτυχες. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν].

.....
ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ/
Κύριε ἐλέησον./Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.(τρίς).
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς./(νε) Δύναμις. (αργά)Ἅγιος ὁ Θεὸς - Ἅγιος ἰσχυρός - Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
/ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ/

.....
Τὰ Προκείμενα τοῦ Ἀποστόλου των Κυριακῶν.
Προκείμενον. Ἦχος α΄,
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἑλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς.
Στίχ.
Ἀγαλλιᾷσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ.
Προκείμενον. Ἦχος β΄,
Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.
Στίχ.
Παιδεύων ἐπαιδεύσε με ὁ Κύριος.

Προκείμενον. Ἦχος γ΄,
Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.
Στίχ.
Πάντα ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄,
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Στίχ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α΄,
Σὺ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.
Στίχ.
Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσιος.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄,
Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Στίχ.
Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς,
Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ.
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ, δ΄,
Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.
Στίχ.
Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

.....
Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. /
Καὶ τῷ πνεύματί σου. /
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. /
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ/
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

[*Πότε λέμε "Εἰς πολλὰ ἐτῆ Δέσποτα" στην Θεία Λειτουργία: μετὰ τὴν ἀνάγνωση τοῦ Ευαγγελίου σύντομα καὶ μετὰ τὸ τέλος τοῦ χερουβικοῦ ὕμνου, ὅταν εὐλογεῖ με τὸ σταυρό.*
ΕΝ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚῇ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.
Τρισάγιον.·Πρωτοψάλτης· Ἅγιος ὁ Θεός...*Λαμπαδάριος*· Ἅγιος ὁ Θεός...**ἱερό Βημα:** Ἅγιος ὁ Θεός...*Πρωτοψάλτης:* Ἅγιος ὁ Θεός ...**ἱερό Βημα:** Ἅγιος ὁ Θεός ...*(σύνολο πέντε).*
Λαμπαδάριος: Δόξα Πατρί...*Πρωτοψάλτης:* Καὶ νῦν...*Λαμπαδάριος:* Ἅγιος Ἀθάνατος...
ἱερό Βημα: *Ἅγιος ὁ Θεός. (ἀρχεταὶ τὸ δύναιμις τοῦ βήματος).*
Αρχιερεὺς: Κύριε, Κύριε ἐπίβλεπον.....κτλ...
Πρωτοψάλτης: εἰς πολλὰ ἐτῆ Δέσποτα Ἡ ΚΥΡΙΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ.
ἱερό Βημα: *Ἅγιος Ἰσχυρός. Αρχιερεὺς* ∙Κύριε, Κύριε...
Λαμπαδάριος: εἰς πολλὰ ἐτῆ...Ἡ ΚΥΡΙΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ.
ἱερό Βημα: *Ἅγιος Ἀθάνατος. Αρχιερεὺς:* Επὶβλεπον...*Πρωτοψάλτης:* εἰς πολλὰ ἐτῆ...Ἡ ΚΥΡΙΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ.
ἱερό Βημα ∙ *ἐλέησον ἡμᾶς. Διάκονος:* ΔΥΝΑΜΙΣ...*Και οἱ χοροὶ ψάλλουν εναλλάξ τὸ* Δύναμις.
ἱερό Βημα: Κύριε, σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς *(τρίς)* ...*σε ἤχο τρίτο καὶ ἀνὰ μία οἱ χοροί. ἱερό Βημα:* καὶ ἐπάκουσον.....*(κλείνει).*

Φίμῃ Αρχιερέως ἐκ τρίτου...(συνήθως προηγείται ἐμμελὲς ἀπαγγελία ὑπὸ τοῦ διακόνου καὶ ἐπανάληψη ἀπὸ ἱερό Βῆμα, πρωτοψάλτη καὶ Λαμπαδάριο).
[Βαρθολομαίου τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Οικουμενικοῦ Πατριάρχου, πολλὰ τα ἐτῆ./ Παΐσιου τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Λέρου, Καλύμνου καὶ Αστυπалаίας, Υπερτίμου καὶ Εξάρχου των Σποράδων νήσων, ἤμων δε πατρός καὶ ποιμενάρχου, πολλὰ τα ἐτῆ]
Κλείνει ὁ κύκλος με τὸ Αποστολικὸ ἀνάγνωσμα. Σημ:
Μετά τῇ Ἀνάγνωση τοῦ Ευαγγελίου ψάλλονται τὸ Δόξα σοι Κύριε
Καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ εἰς πολλὰ ἐτῆ....

Ὅσοι εἰς Χριστὸν/ ἐβαπτίσθητε, /Χριστὸν ἐνεδύσασθε, /Ἀλληλουῖα. Τὸν Σταυρόν Σου / προσκυνοῦμεν Δέσποτα, / καὶ τὴν Ἀγίαν Σου Ἀνάστασιν /δοξάζομεν.]

[Κύριε ἐλέησον (γ΄) (⁸) *(τὴν τελευταίαν ἅπαξ)* / Ἀμήν. /
Κύριε ἐλέησον.(⁷) / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. /
Κύριε ἐλέησον.(²)/ Ἀμήν./Κύριε ἐλέησον (²).]
Ἀμήν.
Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα **μέριμναν, -** ὥς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων **ὑποδεξόμενοι.** / Ἀμήν.
Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως **δορυφορούμενον τάξεσιν.**
Ἀλληλουῖα **(γ΄).** /
Κύριε ἐλέησον.(⁵) /
Παράσχου Κύριε(⁶)./Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς./Σοὶ, Κύριε./Ἀμήν./Καὶ τῷ πνεύματί σου./Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον **(στὰ συλλείτουργα:** Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγὴ μου καὶ ρύστης μου). / Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ,τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἅφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν. /
᾿Ελεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως./Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου. /
᾿Εχομεν πρὸς τὸν Κύριον. /

᾿Αξιον καὶ δίκαιον. /
᾿Αγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ (ὁ) ἐν τοῖς ὑψίστοις. / Ἀμήν. / Ἀμήν. /
Σὲ ὕμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν. /
᾿Αξιόν ἐστιν ὥς **ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.**
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ **ἐνδοξοτέραν** ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεῖμ· τὴν **ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.** /
Κύριε ἐλέησον./Καὶ πάντων καὶ πασῶν. / Ἀμήν. /
Και μετὰ τοῦ πνεύματος σου. /
[*Κύριε ἐλέησον (⁶).*
Παράσχου Κύριε (⁶)] ἢ Κύριε ἐλέησον(³) / Σοί, Κύριε. /
Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. /Ἀμήν. /
Καὶ τῷ πνεύματί σου. / Σοί, Κύριε. / Ἀμήν. /
Εἰς ᾿Αγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοὺς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.
Κοινωνικόν:
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.
Ἀλληλουῖα.
(ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ)/
Τοῦ δεῖπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὥς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι·
Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου./
Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθεῖ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες.
αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν./
Ἀμήν. /
Κύριε ἐλέησον (²). / Σοί, Κύριε. / Ἀμήν. /
Κύριε ἐλέησον. / Ἀμήν.
Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.(τρίς). /
(Μετά πνευμάτων δικαίων...)
/Κύριε ἐλέησον. / Ἀμήν. /
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...
Κύριε ἐλέησον (γ΄), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον. /
Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς, Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη. / Ἀμήν.

Ἀκολουθία τοῦ ΝΕΚΡΟΣΙΜΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ (καὶ Μνημόσυνο τὴν Κυριακῇ)...Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Τρισάγιον. Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον (γ΄). Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι Σοῦ ἐστιν...]
Καὶ ψάλλουσι τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος δ΄. [ΣΤΗ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, Εἴη τὸ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ...]
Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτήν (αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν τὴν παρὰ σοί, φιλάνθρωπε.
Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ *τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς)* [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.
Δόξα...Σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ καταβὰς εἰς ᾿Αδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων· αὐτὸς καὶ *τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς)* [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον.
Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπάρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι *τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς)* [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου.

.....
στην Διακαινίσμο εβδομάδα ἀντὶ των ανωτέρω: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοις ἐν τοις μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.(3)
Ἀναστὰς ὁ Ἰησους ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προείπεν, ἔδωκεν ἡμιν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

.....
Ἱερεὺς (Δ') ∙**Ἐλέησον** ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἑλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον....
(ΘΥΜΙΑΖΟΝ ΚΑΙ ΨΑΛΤΑ)
Αἰωνία ἡ μνήμη. Αἰωνία ἡ μνήμη. Αἰωνία αὐτοῦ. [αὐτῆς, αὐτῶν] ἡ μνήμη (γ΄).....

ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑ
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἑλεός Σου· δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. (Χ.: ΚΥΡΙΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ γ΄).....Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς+ Εἰρήνῃ πᾶσι. Ὁ Χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου. Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Ὁ Χορός· Σοί, Κύριε. Ὁ Ἱερεὺς· Δέσποτα, πολυέλεε... Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς θυμῇ καὶ ὁ Χορὸς ψάλλει· Ἦχος πλ. α΄. Θεοτόκε Παρθένη, χαίρε Κεχαρισμένη Μαρία ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη Σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτὴρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἐν τῇ Διακαινισίμῳ ἐβδομάδι, ἀντὶ τοῦ <Θεοτόκε Παρθέने>, ψάλλεται τὸ <Χριστὸς ἀνέστη>. Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. Ὁ Ἱερεὺς(λαβὼν ἓναν ἄρτον καὶ εὐλογῶν αὐτόν) ∙ Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ,.... Ὁ Χορός· Ἀμήν. (ἀσπασμὸς ἄρτου) Ὁ Ἱερεὺς· Ἦχος βαρύς. Πλοῦσιοι ἐπτήχυσαν καὶ ἐπέινασαν· οἱ δὲ ἐκτρώουντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Οἱ δὲ Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι τὸ αὐτὸ δις.]
ΑΠΟΣΤΙΧΑ (Ἡ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ).

*ὅ,τι εἶναι *υπογραμμισμένο* ἀλλάζει ἐνδεχομένως ἀπὸ Λειτουργία σε Λειτουργία.
χρειαζεται ἀκόμη μία σελίδα κάθε φορά - που θα έχει τον Απόστολο, τα τροπάρια, το Κοντάκιο κλπ.- και η οποία πρέπει να εκτυπώνεται μαζί με αυτήν την σελίδα, βλέπε εδώ: https://www.youtube.com/user/KERMENI (βλέπε στις πληροφορίες), καὶ ἐδῶ: *https://apologhtika.blogspot.com/2023/10/4.html* , ἔχοντας τὴν παρoυσα φωτοτυπία ὅλοι γίνονται πρακτικοὶ ψάλτες!!

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Η εορτή των αγίων Πάντων είναι συνέχεια της εορτής της Πεντηκοστής. Αυτό δείχνει ότι οι άγιοι του Θεού είναι η συνέχεια της Πεντηκοστής, είναι η ίδια η Πεντηκοστή μέσα στην ιστορία. Διότι ό,τι έγινε την ημέρα της Πεντηκοστής στους Αποστόλους γίνεται σε κάθε άγιο. Δέχεται την έλευση του Παρακλήτου στην καρδιά του και σ’ όλη του την ζωή ομολογεί: *έδωκας ευφροσύνην εις την καρδίαν μου (Ψαλμ. δ΄ 7)*.

Εάν μας ρωτήσει κάποιος «ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία και στις αιρετικές εκκλησίες;», θα απαντήσουμε ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία, η Μία Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία είναι «το Σωμα του Χριστου το παρατεινόμενον εις τους αιωνας» και ότι μόνο η αληθινή Εκκλησία του Χριστου, η Ορθόδοξη όπως λέμε για να καταλαβαινόμαστε, βγάζει Αγίους.

Γι’αυτό και στους διαλόγους με τους αλλόδοξους και αλλόθρησκους πρέπει να ομολογουμε αυτό το βασικό χαρακτηριστικό της Εκκλησίας μας. Δεν έχουμε σύμπλεγμα ανωτερότητος απέναντι στους αιρετικούς και τους αλλόθρησκους αλλά είμαστε υποχρωμένοι να υπενθυμίζουμε παντου και πάντοτε την αλήθεια. Όλοι οι άνθρωποι είναι ασθενεις αλλά οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί βρίσκονται μέσα στο Νοσοκομειο που λέγεται Εκκλησία και θεραπεύονται και αγιάζονται. Γι’αυτό λυπόμαστε τους έξω της Εκκλησίας ανθρώπους, διότι ταλαιπωρουνται μη γνωρίζοντας την αλήθεια και ζωντας βίο ανεόρταστο μακριά από τον αληθινό Θεό.

Μπορει αριθμητικά να είμαστε λίγοι αλλά ανέκαθεν οι Άγιοι ηταν λίγοι σε σύγκρισι με τον αριθμό των υπολοίπων ανθρώπων, ακόμα και όσων είναι βαπτισμένοι Ορθόδοξοι Χριστιανοί. Ο Χριστός μας λέει «μη φοβασαι, μικρό ποίμνιο», και όταν ο Προφήτης Ηλίας αναρωτιέται πόσοι σύγχρονοί του Ισραηλίτες έμειναν πιστοί στον αληθινό Θεό, ο Θεός του αποκαλύπτει ότι είναι μαζί με αυτόν ακόμα 7000 πιστοί, οι οποίοι δεν προσκύνησαν τον Βάαλ.

Και σήμερα μπορεί να περνα από το μυαλό μας η σκέψι ότι λίγοι είναι αυτοί που εκκλησιάζονται, λίγοι είναι αυτοί που ζουν όπως θέλει ο Θεός αλλά η δουλειά μας δεν είναι να κάνουμε στατιστική και γκάλοπ αλλά να κάνουμε πείραμα με τον ίδιο μας τον εαυτό. Ποιο είναι το πείραμα; Το πείραμα είναι: αφου σκεφτουμε πως και οι Άγιοι ηταν άνθρωποι με σάρκα και οστά, όπως εμεις, και ο Θεός τους ανέδειξε φίλους Του και οικείους Του, έτσι να δοκιμάσουμε κι εμεις να μοιάσουμε τους Αγίους στον τρόπο ζωης και στον τρόπο σκέψης τους ώστε να γίνουμε κι εμεις μικροί Άγιοι ή έστω να είμαστε σε θέσι να λέμε ότι τους ακολουθαμε, ότι είμαστε «επόμενοι τοις αγίοις πατράσιν».

«Γεύσασθε και ιδετε ότι χρηστός ο Κύριος», πρέπει να δοκιμάσουμε το μέλι για να καταλάβουμε ότι είναι γλυκό. Δεν αρκει να ασχολούμαστε επιδερμικά με τα πράγματα της Εκκλησίας, να κάνουμε τυπικά τις υποχρεώσεις μας, να μένουμε προσκολλημένοι στο επίπεδο του δούλου ή

του μισθωτου και να αγνοουμε ή να μην θέλουμε να ξέρουμε ότι υπάρχει και άλλη ανώτερη κατάστασι, η φιλία με τον Θεό, η αγιότης.

Ο Θεός φέρνει έτσι τα πράγματα στη ζωή μας ώστε να ανεβαίνουμε τα σκαλοπάτια προς την αγιότητα. Αν ένας άνθρωπος ζη κτηνώδη βίο, ο Θεός του στέλνει ερεθίσματα για να πάψη αυτό τον τρόπο ζωης και να αρχίση να γίνεται καλός άνθρωπος. Αν είναι καλός άνθρωπος, τον φέρνει μπροστά σε δυσκολότερα προβλήματα, ώστε έστω και από φόβο να επικαλειται το όνομα και την βοήθεια του Θεου, και να περάση έτσι στο στάδιο του δούλου. Αν πηγαίνει στην Εκκλησία από φόβο ή λόγω ανάγκης, ο Θεός θα του δώση την δυνατότητα να δει ότι το συμφέρον του είναι να κληρονομήση τον Παράδεισο και ότι αξίζει τον κόπο να ξεφύγη από το φοβικό στάδιο και να αποκτήση έστω και συμφεροντολογικά μία πιο στενή σχέση με τον ζωοδότη Κύριο. Και αν ένας άνθρωπος έχει σχέση μισθωτου με τον Θεό, ο Θεός θα τον οδηγήση στο σημειο ώστε να θεωρήση σκύβαλα όλα τα πράγματα αυτου του κόσμου και στην προσευχή του θα ζητα μόνο τον Θεό και όλα τα άλλα (υγεία, χρήματα, νόμιμες ηδονές) θα τα βάζη στην άκρη.

Για να καταλάβουμε, όμως, την επέμβασι του Θεου στην ζωή μας, ότι ο Θεός σαν καλός και υπομονετικός δάσκαλος και Πατέρας μας παιδαγωγει ώστε να ανεβουμε τις βαθμίδες της εκπαίδευσής μας μέσα στην Εκκλησία, πρέπει να έχουμε ανοιχτά τα μάτια της ψυχης μας, πρέπει να βρισκόμαστε σε εγρήγορσι, πρέπει να ζουμε ασκητικά. Η άσκησι δεν είναι μόνο για τους μοναχούς αλλά για όλους τους Χριστιανούς. Η νηστεία, η προσευχή και η μυστηριακή ζωή είναι το τρίπτυχο της επιτυχίας. Αυτά τα τρία έκαναν οι Άγιοι και αγίασαν, αλλά τα έκαναν σωστά, σε βάθος και σε πλάτος και σε ύψος.

Ας ακολουθαμε, λοιπόν, τους Αγίους της Εκκλησίας μας, ας ζηταμε την βοήθειά τους και ο Θεός δια πρεσβειων πάντων των Αγίων, δεν θα μας αφήση ορφανούς αλλά θα μας δυναμώνει ώστε να γινόμαστε «λέοντες πυρ πνέοντες».

30-6 και Κυριακή των Αγίων Πάντων, *ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ, ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ Ματθαίου, ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν), Αντίφωνον Α΄, Ἦχος β΄.Στίχ.*

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ.Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄, Ἦχος β΄.

Στίχ. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς..

Στίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

Ἀντίφωνον Γ΄, Ἦχος α΄.

Στίχ. **α΄.** Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὖσπλαχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. β΄. Αἰνεσάτωσαν Αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ. Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὖσπλαχνος...

Μικρὰ Εἷσοδος.Εἷσοδικὸν Ἦχος β΄,

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὖσπλαχνος...

.....

30-6: Τῶν ΙΒ΄, ὁ β΄ χορὸς , Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ΄

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

.....

ὁ β΄ χορὸς, Τῶν Αγίων Ἦχος δ΄

Τῶν ἐν ὧ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισταμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Ἦχος πλ.δ΄

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, **πολυέλεε.**

Τρισάγιον. Ἀπόστολος τῶν Αγίων Πάντων (Εβρ. ια΄ 33 – ιβ΄ 2). Προκείμενον ἦχος πλ.δ΄

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρεῖττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι΄ ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

...Κοινωνικόν,ὁ β΄ χορὸς ,ἦχος πλ.δ΄, Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἶνεσις. Ἀλληλούϊα. ***Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας ναοὺς. ἦχος πλ.δ΄,*** Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα.